

DE RAAD VAN BEROEP VOOR DE DIRECTE BELASTINGEN TE BREDA :

Gezien het beroepschrift ten bekwamen tijde aan de Raad ingediend door X, accountant te Z, namens W, arts te Y, betreffende de aan laatstgenoemde in de Inkomstenbelasting over 1953 opgelegde aanslag;

Gezien het vertoogschrift naar aanleiding van dat beroepschrift aan de Raad ingezonden door de Inspecteur der Belastingen te V;

Gehoord ter vergadering van de Raad de Heer A, Inspecteur der Belastingen te V, zomede appellant;

Gehoord de verklaring van de Secretaris van de Raad dat is voldaan aan de vertoogschriften van de art. 10, 11 en 13 ter der gewijzigde Wet van 19 December 1914, Stbl. 564;

Overwegende dat appellant, nadat aan belanghebbende onder dagtekening van 31 October 1955 in de aanhoofde dezer uitspraak genoemde belasting een aanslag was opgelegd naar een zuiver inkomen van fl. 40.984,-- te bekwamen tijde tegen deze uitspraak heeft gereclameerd, doch de inspecteur bij zijne uitspraak dd. 17 Februari 1956 de aanslag heeft gehandhaafd, waarna appellant zich namens belanghebbende heeft gewend tot de Raad van Beroep;

Overwegende dat appellant zich blijkens het beroepschrift en de daarop ter vergadering van de Raad gegeven toelichting door de onderwerpelijke aanslag bezwaard acht, op grond, dat belanghebbende's zuiver inkomen niet hoger zou zijn te stellen dan fl. 40.508,--;

Overwegende dat de Inspecteur zowel in het vertoogschrift als ter vergadering van de Raad de juistheid van de bestreden aanslag heeft staande gehouden en tot handhaving daarvan heeft geconcludeerd;

Overwegende dat het enig geschilpunt hetwelk partijen verdeeld houdt betreft de vraag of de Inspecteur, gelijk door hem is betoogd, doch door appellant is betwist, in de omstandigheid dat belanghebbende – van beroep medicus – bij een door de Rijksaccountantsdienst ingesteld boekenonderzoek niet al zijn boeken met aantekeningen betreffende nota's en betalingen en met name niet het patiëntenboek, waarin naast medische ook financiële gegevens voorkomen, ter inzage heeft verstrekt, terecht aanleiding heeft gevonden om op de door belanghebbende gedane aangifte een correctie toe te passen van fl. 500,-;

Overwegende alsnu met betrekking tot dit geschilpunt;

dat appellant zich op het standpunt stelt, dat een medicus niet gehouden is tot de in art. 74, laatste lid, der Wet op de Inkomstenbelasting 1914 aan een reclamant opgelegde verplichting om desgevraagd de Inspecteur of een of meer door deze daartoe aangewezen ambtenaren, inzage te verlenen van boeken of andere bescheiden, die tot staving der aangifte of zijner nadere beweringen kunnen dienen; zulks evenwel naar 's Raads oordeel ten onrechte;

Overwegende dat appellant zich tot staving van dit standpunt heeft beroepen op het bepaalde in art. 70, 2e lid der Wet, naar luid waarvan de aangever, die ingevolge de Wet verplicht is boek te houden, desgevraagd verplicht is de Inspecteur of een of meer door deze aangewezen ambtenaren, inzage te verlenen van boeken of andere bescheiden, die tot staving der aangifte of zijner nadere beweringen kunnen dienen;

dat aan appellant kan worden toegegeven, dat laatstbedoelde verplichting niet rust op een arts, die immers ingevolge de Wet niet verplicht is boek te houden, doch artikel 74 in tegenstelling tot artikel 70 ziet op alle belastingplichtigen;

Overwegende dat het dan ook aan belanghebbende, die naar tussen partijen in confesso is, hoewel daartoe ingevolge de Wet niet verplicht, niettemin een boekhouding heeft, niet vrijstaat zich aan de in artikel 74 omschreven verplichting tot het ter inzage geven van een deel zijner administratie en in het bijzonder het patiëntenboek, te onttrekken, kunnende een belastingplichtige voor een weigering

